

De Haasnootjes - tijdelijk - in Holland

Nieuwsbrief nr. 4

augustus 1996

Amersfoort, Barneveld, Emmeloord en Garderen... Rond deze plaatsen heeft ons 'verlof' zich de laatste tijd afgespeeld. Na de pittige cursussen in Engeland konden we het nu wat rustiger aan doen en zijn we vooral bezig geweest met de voorbereidingen voor ons vertrek naar Afrika. In deze brief kijken we terug, maar vooral ook vooruit naar wat ons in Afrika staat te wachten.

We gaan op reis...

Op het moment dat u dit leest, zitten wij al lang en breed in Kenya. Waarom deze omweg via Nairobi naar Ethiopië? Dat heeft te maken met de 'Afrika Oriëntatiecursus' die we in Kenia gaan doen. De cursus helpt ons bij de eerste stappen die we in het voor ons nieuwe continent gaan zetten. We zullen er meer leren over de Afrikaanse manier van leven en werken. De cursus bestaat uit verschillende onderdelen. Zo zullen we een periode kamperen in afgelegen gebied, maar we zullen ook - als gezin - drie weken bij een Keniaanse familie gaan wonen om zo hun cultuur van heel nabij mee te maken. Tijdens de kampeer-fase krijgen we lessen Afrikaanse cultuur en Swahili, een belangrijke Afrikaanse taal. Tijdens deze periode zullen we ook heel praktisch worden voorbereid op het Afrikaanse leven: hoe krijg je je vastgelopen Jeep weer op de weg? hoe krijg je een kip zonder kop aan het spit? en - ook niet onbelangrijk - hoe houd ik rondlopende en -vliegende fauna van m'n lijf?

...en nemen mee

Iemand zei eens: weet je waarom Jezus zijn discipelen gebod zo weinig mee te nemen toen Hij ze wegzond om het evangelie aan anderen te vertellen? Omdat ze anders nooit wegkwamen! We hebben de afgelopen tijd nogal eens aan die discipelen moeten denken, toen we zelf bezig waren met te beslissen wat wel en niet meegaat naar Afrika. Natuurlijk, de tijden zijn veranderd, en we hebben een gezin, maar dat radicale van 'zonder beurs, reiszak of sandalen' op weg gaan, heeft grote voordelen: het scheelt een hoop voorbereidingen!

Toch hebben we bij al die voorbereidingen veel hulp en advies gehad van deze en gene. We zijn dankbaar en ook verwonderd als we zien dat allerlei mensen precies op het juiste moment bepaalde spullen of diensten aanboden! Ook in die heel praktische dingen zien we Gods zorgende hand.

'Mij huis'

Hoe is het gegaan met onze jongens in deze tijd van minstens twee verschillende bedden per week? Volgens ons goed! We hebben geprobeerd om niet te vaak van verblijfplaats te verkassen, maar soms kon het moeilijk anders. Vooral voor Jesse was de situatie niet altijd duidelijk. Zijn meest gestelde vraag in de afgelopen periode was: 'waar gaan we nou naar toe?'. Toch zag hij ook wel weer allerlei voordelen in de diverse slaapplekken, want bij die oma kon je in de zandbak spelen, en bij de andere oma en opa was tenminste een speeltuin vlakbij. Het was ook apart om te zien dat hij allerlei spullen verbond met ons huisje in Engeland: 'dat is van mij huis', zei hij dan. En dan bedoelde hij het huisje op het Wycliffe centrum. Zijn Engels is nu vrijwel geheel onder de oppervlakte verdwenen. Soms *have* tie nog een autootje, en is oma niet 'u' maar *you*.

Voor Joël is het allemaal wat makkelijker te begrijpen wat er gaat gebeuren. Hij heeft zelf een stukje getypt over zijn tijd op vaderlandse bodem:

School

Ik ben Joel en ben 7 jaar oud. Ik ben in Nederland nog 4 weken naar school gegaan. Het was heel leuk om mu vriende weer te zien.

Het looziren [=logeren]

Van 23 juni tot 17 juli was ik in Amersfoort bij vrienden van ons; en papa, jesse waren in EMENLOORD bij oma Haasnoot. Nou zijn we in het huis van de broer van mama. Want zij zijn op vakantie, dus wij pasen 2 weken op hun huis. daar naa gaan we 1 week campiren met een vrient van ons.

- tijdelijk -

Ja, dat woordje 'tijdelijk' brengt heel wat met zich mee. We hebben een periode van eerste voorbereiding afgesloten, en staan voor een nieuwe - grotere - stap. Dan kan soms de twijfel aan je knagen: zijn we er wel geschikt voor, en hoe zal het met de jongens gaan? Maar tegelijk is er het vertrouwen dat onze hemelse Vader niet loslaat het werk waarmee Hij begonnen is. En dat is voor ons allemaal een bemoediging!

Laat eens wat van je horen!

In de periode Engeland hebben we niets te klagen gehad over de hoeveelheid post, en dat willen we dat graag zo willen houden! We hopen dat u met ons wilt meeleven, en dat willen wij ook graag omgekeerd doen! Een kaartje of brief stellen we erg op prijs en we vinden het helemaal leuk als u er een foto van de afzender(s) bij doet. We hopen met die foto's een aardig wandje in ons toekomstige huis in Addis te kunnen behangen!

Hartelijke groeten van Mirjam, Jaap, Joël en Jesse Haasnoot

Wilt u met ons danken dat:

- we een goed verlof hebben gehad.

En bidden dat:

- we ons goed zullen kunnen aanpassen aan de Afrikaanse cultuur en temperatuur.

- we op tijd een visum voor Ethiopië krijgen, zodat we door kunnen naar Addis Abeba.